

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra pedagogiky a psychologie

Autor: Lucie Novosadová
Obor: Učitelství pro střední školy
Vedoucí práce:
PaedDr. E. Suchánková, Ph.D.

Posudek diplomové práce

Téma: **Studenti se speciálními potřebami na středních školách**

Diplomová práce na uvedené téma je členěna na dvě části. Teoretická část má 5 kapitol. V první autorka vymezuje speciální vzdělávací potřeby a charakterizuje žáky, které tímto termínem označujeme. Seznamuje také s defektem a defektivitou, což jsou pojmy užívající se dnes jen v akademické diskuzi. Další kapitola, která je chybně označena opět jako první, seznamuje s obsahem jednotlivých pédíí podle klasického Sovákova členění. Domnívám se, že v současné době je třeba pojednat i o dalších skupinách žáků se speciálními potřebami, zejména o žácích ze znevýhodněného prostředí (týká se to zejména dětí imigrantů a romského etnika) a žácích s parciálními nedostatky. Některé oddíly této části práce působí poněkud chaoticky, zejména v řazení jednotlivých postižení. V logopedii dnes běžně užívaný termín narušená komunikační schopnost autorka vůbec neuvádí. Následuje kapitola o diagnostice znevýhodněného studenta. Autorka uvádí, že je „v zájmu státu zjišťovat počet zdravotně či psychicky znevýhodněných studentů“ – užívá se sociálně znevýhodněných, ne psychicky. V kapitole postrádám vedle PPP uvedení i speciálně pedagogických center a středisek výchovné péče. Na s. 28 diplomantka píše, že „Výsledná hypotéza je podkladem pro vytvoření individuálního vzdělávacího programu.“ Správně se jedná o výslednou diagnózu, která je stanovena na základě diagnostického procesu. Poměrně rozsáhlé (5 stran) se věnuje autorka kapitole o integraci znevýhodněných studentů. Uvádí podmínky integrace, ale chybí od koho toto členění čerpá. Existují i jiná členění. V závěru teoretické části seznamuje s individuálním vzdělávacím programem. Na s. 36 odst. 3 se nejedná o „specializované pedagogické centrum“, ale speciálně pedagogické centrum. Plán vypracovává učitel ve spolupráci se speciálním pedagogem z SPC, PPP či SVP ne sám. Z práce vyzařuje, že se diplomantka obtížně orientuje ve školském poradenském systému. Nesprávně pak nazývá speciálně pedagogické centrum či pedagogicko psychologickou poradnu „Speciální pedagogickou poradnou“ (s. 38, odst. 4, ř. 6).

Praktická část diplomové práce je uvozena cíli, které si diplomantka vymezila. Šetřený vzorek, jímž jsou učitelé a studenti středních škol, je dobře charakterizován. Autorka rozeslala celkem 6 dotazníků studentům se speciálními vzdělávacími potřebami (škoda, že je jen 6 žáků) a 16 učitelům těchto žáků. Stanovila celkem 7 hypotéz, z nichž některé jsou velmi široce pojaté. Proto žádám autorku o vysvětlení hypotézy H4 a zejména pojmu „pražská centrála“. U H5 chybně uvádí autorka stejné kompetence spec. pedagoga a pedagogického asistenta. K výzkumné sondě použila dotazníkovou metodu, přičemž oba dva dotazníky, které si pro dosažení cíle DP sestavila jsou kombinací uzavřených a otevřených otázek. Dále použila autorka metodu pozorování. Získané údaje jsou zpracovány do tabulek s procentuálním vyjádřením a s následující interpretací. V závěru se autorka vyjadřuje k stanoveným hypotézám. Ve své práci dospěla k zajímavým zjištěním, která jsou důležitá pro další práci se studenty se speciálními vzdělávacími potřebami na středních školách. Dle mého názoru mohla z výsledků práce více v závěru vytéžít a zdůraznit co přináší pro současnou pedagogickou praxi.

Autorka čerpá v diplomové práci z poměrně rozsáhlé literatury pouze domácí provenience, přestože studuje německý jazyk. Je škoda, že znalost jazyka nevyužila. Bohužel, po formální stránce se vyskytují časté překlepy (např. s.12, odst. 2, ř. 12, s. 16, odst. 3, ř. 3, s. 18, odst. 3, ř. 7, a mnoho dalších) a smutné je, že u budoucí učitelky poměrně hodně agramatismů (např. s. 16, odst. 2, ř. 8, - můžou - místo mohou, s. 20, odst. 5, ř. 5 – studenti jsou vystaveny tlaku, s. 21, odst. 5, ř. 5 – do půl roka- místo roku, s. 33, odst. 3 – brát spolužáka takový jaký je – místo takového jaký je a mnoho dalších) a hrubých chyb (např. s. 18, odst.5, ř. 3, - z ohledem - místo s ohledem, s. 26, odst. 1, ř. 12, rodiče jsou háklivý – místo hákliví, s. 37 odst.2, ř. 4 jednotlivý pedagogové – správně jednotliví pedagogové, s. 41, odst.5, ř. 2 nebyly studenti informováni – správně nebyli studenti informováni a další).

Autorka neuzívá přesně citační normy. Např. s. 24, odst. 7, či s. 25, odst. 2 a 3, s. 26, odst. 2, 3 a další – je-li přímá citace, je nutné uvést i stranu, ze které je citováno, na s. 29 odst. 3 chybí i uvedení publikace Jesenského, ze které autorka čerpala. Tečka se dělá až za citací autora. I přes uvedené nedostatky a výhrady se jedná o vcelku solidní práci, proto hodnotím práci ještě velmi dobře a doporučuji ji k obhajobě.

PaedDr. Eva Suchánková, Ph.D.

V Českých Budějovicích 24.8..2009

